

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XC. Domine refugium factus es nobis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Si memor humanæ quàm sit brevis orbita uitæ,
 Quàm sint ætatis tempora parua meæ.
 Cur frustra fecisse uoles genus omne animantum?
 Cur homines frustra constituisse uoles?
 Quis precor est cui non præcidant stamina Parcæ?
 Quem non corripiat mortis auara manus?
 Heu ubi nunc pietas tua pristina, quam fore certam
 Dauidi summa pactus es ipse fide?
 Respice summe parens opprobria tanta tuorum,
 Quæ uelut in tacito comprimo multa sinu.
 Quis nos afficiunt & te quoq; turba malorum,
 Quis cuncti afficiunt omnia facta tui.
 Sit pater ô rerum tibi laus, tibi gloria soli,
 In rebus per te tempora donec erunt.

Querimonie
 subiicit pre-
 cationem, ut ex-
 hibeat Christum
 promissum Da-
 uidi, quia nisi
 hoc fiat, fru-
 stra cõditisunt
 oēs homines,
 solus. n. Chri-
 stus a morte li-
 berat.

PSALMVS XC.

Domine refugium factus es nobis.

ARGVMENTVM.

Initio commemorat calamitatem toti-
 us generis humani, quod morti, & iræ Dei
 sumus subiecti. Deinde ostendit horum ma-
 lorum causam, peccatum scilicet originis,
 quo natura nostra infecta est. Tandem orat
 in genere misericordiam, ut Deus peccata
 ignoscat, iusticiam donet & saulet.

Mortem peccati pœnamq; ab origine duci,
 Carmina legiseri Mosos ista docent.

TAM

Tam breue uiuendi spacium pœnam esse malorum,
Sanctus in his precibus spiritus intus inest.

Oratio Moysi uiri Dei.

Narratio, amplifica-
torem autem
maiestatem di-
uinam ut eo ma-
ior fiat ira eius
& calamitas
nostra.

Commemorat
Calamitates
nostras, mortem
& uitam bre-
uem, ac uarijs
molestijs refer-
tam.

Insignes simili-
tudines.

Causa istorum
incommodorū
peccatū, q̄ De-
us natura sua o-
dit, et pro his
influxit pœnas
mortē sc̄z cum
alijs calamita-
tibus.

Maxime rex hominūq̄; parens rerumq̄; creator,
Per quem qcqd et est, et manet, omne manet:
Cum mala nos premerent olim labentibus annis,
Perfugium nobis, sicut asylon, eras.
Tu Deus ante chaos, ante omnia corpora rerum,
Solus es, & finem non habiture, manes.
Quam prius aërij spectarent nubila montes,
Quam nouus innumeris funderet orbis opes.
Corpora qui perimus uiuentum obnoxia morti,
Post alios nasci, sicut & ante, iubes.
Mille tuæ si quis uitae conferat annos,
Vix erit hoc totum temporis una dies.
Vix erit besternæ quæ præterfluxerit horæ,
Vix breue nocturni luminis instar erit.
Ceum nymbo quassante rapis, prosternis, & aufers,
Et raptos tanquam somnia uana facis.
Quam subito amittit solitum leuis herba uigorem,
Tam subito his mutat temporis ordo uices.
Nam quæ mane uiget rosa lenibus alta pruinis,
Arida uix primo uespere facta cadet.
Sic iræ feruore tuæ consumimur, & nos
Ante diem feruens opprimit iste furor.
Nostra uides delicta oculo uigilante, nec ullum
Occultum reliquis, te latuisse potest.
Iratum quoties te nobis fecimus ipsi,
Ceum nebulæ nostri deperiere dies.

Tam

Tam nostri tacitis labuntur cursibus anni,
 Quam curo, quæ loquimur, uerba perire solent.
 Viuitur humanos bis septem lustra per annos
 Vix recte ut ualeas lustra bis octo feres.
 Et quibus eximios quos uiuimus omne laborum
 Et genus est miseri fata doloris habent.
 Tam cito desinimus, tam fors hæc nostra caduca est,
 Tam cito ceu penna præpete uita fugit.
 Cui grauis ira, cui, cui uis est nota furoris,
 Qui pænæ, quantum cuiq; timeris, agis.
 Fac sine nos numerum nostrorum scire dierum,
 Pectore ut asinus candidiore tibi.
 Tandem quæso redi, quo sæuis usq; benignum
 Nunc age te seruis reddere perge tuis.
 Pectora nostra tuæ bonitatis dotibus imple,
 Et peragent lætos tempora nostra dies.
 Imbue læticia durissima tempora passos,
 Pluribus afflictos te patiente malis.
 Fac nobis ostende tui decora in clyta facti,
 Magnum te nostris omnibus esse doce.
 Nos super irradiet Domini decor, ipsa salutis
 Diuinæ nostros imbuat aura dies.
 Ille opera absoluat quæ nos cunq; instituimus,
 Omne ab eo nostrum perficiatur opus.

PSALMVS XCI.

Qui habitat in adiutorio altissimi.

ARGUMENTVM.

Hic Psalmus docet fidem, & est plenus
 con-

Oratio ut pri-
 mum Deus nos
 seruet in ista
 cognitione no-
 strorum calamita-
 rum, ne secu-
 ri sumus & de-
 scedamus a ti-
 more Dei. De-
 inde ut contra
 ista mala medi-
 cinam faciat, ig-
 noscendo pec-
 cata & donan-
 do iusticiam ac-
 uita. Atq; hæc
 pars petitionis
 includit preca-
 tionem de ad-
 uentu Christi.